

Luxembourg, 16. desember 2019

Pressemelding 05/2019

Dom i sak E-1/19 *Andreas Gyrré mot Den norske stat v/Barne- og likestillingsdepartementet*

Å GI INNTRYKK AV AT BILLETTER LOVLIG KAN SELGES NÅR DET ER FORBUDT ENTEN I EØS-STATEN HVOR SALGET AVTALES ELLER I EØS-STATEN HVOR KONTRAKTEN SKAL OPPFYLLES, ELLER BEGGE, UTGJØR EN URIMELIG HANDELSPRAKSIS

EFTA-domstolen ga en rådgivende uttalelse som svar på et spørsmål fra Borgarting lagmannsrett om tolkningen av direktiv 2005/29/EF om foretaks urimelige handelspraksis overfor forbrukere på det indre marked («direktivet»), og særlig dets i Vedlegg I punkt 9.

Saken gjaldt et søkmål fremmet av Andreas Gyrré, styreleder og eiere av Euroteam AS, mot gyldigheten av Markedsrådet vedtak om å ilegge ham et overtredelsesgebyr på kroner 200 000. Euroteam AS drev markedsføring og videresalg av billetter til OL i London 2012, uten å være autorisert forhandler. Uautorisert videresalg av billetter til OL i London i 2012 var forbudt under britisk straffelovgivning. Billetter solgt av uautoriserte forhandlere var ugyldige og kunne bli beslaglagt eller kansellert uten kjøper fikk krav på refusjon av billettprisen eller adgang til de aktuelle arrangementene.

Overtredelsesgebyret ble fattet på grunnlag av et påstått brudd på de norske reglene som implementerer direktivet artikkel 5 samt direktivets vedlegg punkt 9. Etter Artikkel 5 er urimelig handelspraksis forbudt. Vedlegg I inneholder en liste over markedsføringspraksis som i alle tilfeller skal regnes som urimelige og dermed i strid med direktivet. Punkt 9 forbyr en selger «[å] hevde eller på annen måte skape inntrykk av at et produkt kan selges lovlig når det ikke kan det».

Domstolen kom til at punkt 9 av direktivet vedlegg 1 må tolkes slik at det omfatter situasjoner der selgeren skaper inntrykk av at et produkt kan selges lovlig når det ikke kan det, ved å unnlate å informere forbrukeren om rettslige begrensninger på salget, besittelsen eller bruken av et konkret produkt på en måte som kan villedde forbrukeren. Domstolen la videre til grunn at det ikke har betydning for denne vurderingen om lovforbudet gjelder i EØS-staten der salget fant sted, i staten salget skal oppfylles, eller begge.

Domstolen kom til at ordlyden «lovlig» i punkt 9 av vedlegg I, lest i sammenheng med direktivet artikkel 2(k), må tolkes slik at den viser til gjeldende lovgivning på det tidspunktet forbrukeren beslutter å gjøre kjøpet. Det er uvesentlig om selgeren anser lovgivningen å være i strid med EØS-retten. Det er også uvesentlig om det aktuelle nasjonale lovforbudet senere blir funnet å være i strid med EØS-retten.

Avgjørelsen er tilgjengelig i fulltekst på internett, se www.eftacourt.int.

Pressemeldingen er et uoffisielt dokument, og er ikke bindende for EFTA-domstolen.